

[Justitsministeren.]

men med Tæppe og Sovepose, og det tror jeg ikke giver nogen berettiget Grund til Klage.

Jeg har hørt om Tilfælde af Mishandling — nogle enkelte. Det sidste for ikke ret længe siden, det var mere alvorligt, og dér har jeg, straks jeg hørte om det, bedt Politidirektøren — det er foregaaet her i København — om at forfølge denne Sag som enhver Sag, der angaar Vold og Legemsbeskadigelse, mod de Frihedskæmpere, der har gjort sig skyldige i Overtrædelserne. Det er i øvrigt ogsaa min Agt, hvis der forekommer den Slags Ting, som ligger ganske uden for, hvad vi kan se roligt paa, at der skal skrides ind med Rettens Midler, som der vilde være blevet skredet ind før Krigen.

Saa er der Spørgsmaalet om et Cirkulære, der skal være udsendt om en Auditør, som skal tage sig af visse Ting. Ja, jeg har ikke set det Cirkulære, det sorterer ikke under Regeringen i og for sig, det er en indre Foranstaltning inden for Modstandsstyrkerne, eller hvad man vil kalde disse Styrker, jeg ved saamænd ikke, hvad de kalder sig selv, men vi ved alle sammen, hvad det er, og hvem det er. Jeg kender godt Indholdet af dette Cirkulære. Det er Bestemmelser, som fastlægger Bestræbelser, Ledelsen fra Begyndelsen har haft, for at hævde Disciplinen. Det kan jo ikke undgaas, at hvor saa stor en Styrke er samlet saa længe og under de Forhold, som den er indkaldt under, og som den lever videre under, kan der forekomme Brud paa Disciplinen, og disse Brud paa Disciplinen har det maaské været lidt vanskeligt i Begejstringens første Dage at behandle helt, som man kunde ønske inden for Ledelsen. Man har nu givet de disciplinær-retlige Forhold en fast Form ved at bekendtgøre for alle vedkommende, at Overtrædelse af god Orden vil blive paatalt og medføre Følger. Følgen er en mindre Paatale, hvis det ikke drejer sig om noget videre, ved større Forseelser Udstødelse af Korpset med den deraf følgende Degradation og endelig, hvor det drejer sig om Overtrædelse af de borgerlige Love, Overgivelse af Sagen til Politiet. Dette er en ny Foranstaltning, som først skal træde i Kraft nu i disse Dage. Vi maa jo haabe, at den kommer til at virke efter sin Hensigt, og det staa

for mig saadan, at vi skal vente lidt for at se, hvordan det gaar, ogsaa af den Grund, at det til syvende og sidst er de militære Myndigheder, der skulde sørge for at opretholde Roen og Ordenen her.

Jeg haaber, at disse Oplysninger vil blive taget som fyldestgørende i Øjeblikket. Naar jeg har haft det Møde, som jeg nævnte til Indledning, og som er berammet til Kl. 15 i Eftermiddag, skal jeg være rede til over for det høje Ting at supplere disse Oplysninger.

Ingeborg Hansen: Jeg vil gerne sige den højtærede Justitsminister Tak for de Oplysninger, der er fremkommet her. Jeg kan for saa vidt slutte mig til det ærede Medlem Hr. Rytters Udtalelser før, men vil henlede Opmærksomheden ikke alene paa de mange Interneringer, men ogsaa paa det ønskelige i, at de internerede behandles paa en fuldt ud sømmelig Maade. Den højtærede Justitsminister sagde, at han maatte næsten betragte dem som en Slags Krigsfanger, og det er naturligvis rigtigt; men saa længe det er danske Borgere, der sidder i danske Fængsler under dansk Opsyn, synes jeg, man maa være meget kritisk over for den Maade, de behandles paa, saa at det ikke bliver Krigsmetoder, der anvendes. Jeg forstaaer den højtærede Justitsminister saaledes, at der virkelig nu gøres meget for, at man kan sige, at Behandlingen er forsvarlig eller Forholdene i hvert Fald er saa taalelige som muligt. Vi kan naturligvis kun være glade for, at der bliver gjort noget ved det, og at Mishandlinger eller Misbrug bliver paatalt. Jeg vil dog blot gerne bede den højtærede Justitsminister om, naar nu hele dette Spørgsmaal er rejst, i det hele taget at være meget lydhør over for den Kritik, der maatte komme over Forholdene, saa at den ikke paa nogen Maade afvises med et Skuldertræk eller en Haandbevægelse og en Bemærkning om, at det kan næppe være anderledes. Vi skulde gerne herhjemme have Lov til at kritisere de Foranstaltninger, der træffes af det offentlige, og jeg beder indtrængende om, at man vil være lydhør over for den Kritik, der kommer. Jeg ved jo, at navnlig de sanitære, de hygiejniske Forhold har ladet — og vel ogsaa for en stor Del endnu lader — meget tilbage at ønske, men jeg